

et Par Bemærkninger til dette Udvalgets Forslag. Hvad nu Gjenstandene for Udvalgets Forslag angaaer, vil det findes, at Udvalget er gaaet ind, deels paa en Udvidelse og deels paa en Indskrænkning af det oprindelige Lovforslags Gjenstande. Det vil erindres, at det oprindelige Lovforslag indskrænkede sig alene til Vandmøller, til hvad man stricte taget kalder Vandmøller; men jeg troer, at det er klart for Thinget, at, naar Loven i det Hele skal opfylde sin Hensigt, maa den ogsaa udstrækkes til andre Vandværker af en lignende Indretning, f. Ex. Fiskegaard, med Hensyn til hvad der under Sagens indledende Behandling blev udtalt. Derimod har Udvalget troet ogsaa at burde foretage en Indskrænkning i de Bestemmelser, som i det oprindelige Lovforslag vare fremkomne, saa at der ikke skulde være Tale om Nedlæggelse af disse Vandværker, men kun om en Forandring i deres Indretning. Udvalget har været af den Anskuelse, at naar disse Forandringer bleve foretagne ved Vandværkerne, vilde derved kunne opnaaes den Afledning af Vandet, som i Almindelighed med Billighed kunde fordres, og vi troe, at man bør være høist forsigtig med at paalægge Partcipanter i Vandløbene, hvoraf en stor Deel maaskee kunne være uformuende, og i denne Henseende befinde sig i en mindre heldig Stilling, at deeltage mod deres Villie i Udredelsen af en Afgift, som de maaskee ikke finde absolut fornøden. Nu kunde man vel sige, at det kan vel træffe sig, at Udgiften ved at nedlægge en lille Vandmølle ikke vil være større end ved at gjøre Forandring i en større Vandmølle eller et større Vandværk, men det vil dog i Almindelighed ikke være Tilfældet, og jeg vil ogsaa tillade mig at bemærke, at der ogsaa kan være andre Interesser, der kunne være at tage i Betragtning ved at nedlægge en Vandmølle. Der kunde f. Ex. dog maaskee ogsaa være at tage noget Hensyn til Mølle-gjæster, der hidtil have søgt denne Mølle og hvem det maaskee kunde forvolde nogen Uleilighed, isald Møllen blev nedlagt. Det er, hvad jeg for Diebliffet finder det nødvendigt at udtale om Gjenstanden for § 1 i det oprindelige Lovforslag. Hvad den Ordning af Sagen angaaer, som Udvalget har tilladt sig at fore-

slaae, da troer jeg, at den vil findes at være overeensstemmende med Hovedgrundfætningerne i Forordningen af 29de Juli 1846 og vil finde sin Motivering i denne Lovs Hovedgrundfætninger. Hvad det andet Punkt af Lovforslaget angaaer, nemlig at de Synsmænd, som omhandles i det 2det Affinit af Forordningen af 29de Juli 1846, skulle kunne deeltage i Forretninger, som udføres af Landvæsenscommissionen i Overeensstemmelse med § 17 af bemeldte Forordning, da gif det oprindelige Forslag ud paa, at disse Synsmænd skulde kunne have en afgjørende Stemme i disse Sager, saaledes, at det skulde beroe paa Landvæsenscommissionen, om den enten selv vilde foretage disse Forretninger eller overlade dem til Synsmændene. Udvalget har imidlertid ikke troet at kunne gaae ind derpaa, især af den Grund, at derved vilde Hovedprincippet i Forordningen af 29de Juli 1846, som er, at alle foreløbige Undersøgelser vedkommende de større Vandløbs Regulering skulde overdrages til Landvæsenscommissionerne, blive væsentlig forrykket. Vi erkende imidlertid, at disse Forretninger ofte kunne være meget vanskelige for Landvæsenscommissionerne at udføre, især paa Grund af Mangel paa behørig local Kundskab, og vi have derfor troet, at det kunde fremme Sagen, om der kunde gives Landvæsenscommissionerne en Bemyndigelse til, naar de fandt det fornødent, at benytte sig af disse Synsmænd med Hensyn til Undersøgelse af det Locale, og muligt kunde de ogsaa i andre Henseender gaae Commissionen til Haande. I denne Retning have vi altsaa tilladt os at indstille til det ærede Things Vedtagelse en Bestemmelse under § 10. Det er, hvad jeg for Diebliffet skal tillade mig at udtale.

Dahl: Saavidt jeg seer, saa maa der ved Bedømmelsen af disse Forhold væsentligst sees hen til tvende Hovedmomenter. Det ene er Retsforholdet imellem vedkommende Mølle eller det vedkommende Anlæg i Vandet og de derved Skadelidende; det andet Moment er Retsforholdet imellem de forskjellige Skadelidende selv. Saavidt jeg kan skjønne, har det ærede Udvalg i det Hele taget meent, at der ikke skal see nogen nogen Forandring ved denne Lov i Retsforholdet mellem de Skade-